

I. De mens

1. De menselijke geest een leeg bouwterrein

Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Denk niet, dat we God kunnen behagen door te wijzen op het feit dat we geen televisie hebben of dat we 's zondags toch twee keer naar de kerk gaan, in tegenstelling tot andere mensen, die elke avond voor de televisie hangen en de zondag doorbrengen naar hun eigen begeerten. Denk niet, dat u beter bent dan die ander. Ook ons hart is een bron van vuile wanbedrijven. Zonder wederbarende genade zal dit onderscheid ons in de grote dag der dagen niet baten.

Toch moeten we beter doen dan die ander. We moeten die televisie buiten de deur houden. We moeten de middelen der genade waarnemen op zondag en elke dag van de week. En, laat ik dat er tegelijk aan toevoegen, het is niet alleen de televisie, maar er zijn zoveel andere dingen die uiting geven aan een wereldse levensstijl. Wat lezen we? Kan de leesportefeuille nog met goed fatsoen open op tafel liggen? Ik zou er nog wel een paar vragen aan toe kunnen voegen.

Op het gevaar af dat u me een moraalridder noemt of me ziet als de man met het opgeheven vingertje, die zo nodig weer eens tegen de televisie moet aantrappen, vraag ik u toch even verder te lezen. Misschien vindt u daarin wel aanleiding om uw opvatting bij te stellen of ... om de televisie de deur uit te doen.

In het blad *Het Zoeklicht*, dat ik als deputaat voor Israël soms las, kwam ik een artikel tegen onder de kop 'Televisie en de ondergang van de wereld'. Het lezen van dit artikel schokte me zo, dat ik me nauwelijks kan indenken dat iemand die dit

serieus neemt, zich nog aan de beeldbuis wil vergapen. Het artikel begint met een uitspraak van de voor mij onbekende Engelse journalist, Malcolm Muggeridge: ‘De menselijke geest werd in de afgelopen tientallen jaren door de televisie ontleidigd van alle normbesef. De menselijke geest is nu een leeg bouwterrein, waarop echter niet wordt gebouwd. Toevallige passanten dumpen daar hun afval en drek.’ In het artikel wordt er vervolgens op gewezen dat met de komst van de commerciële omroepen de grenzen steeds verder worden verlegd. De oorzaak hiervan is dat men kijkers nodig heeft. Hoe meer kijkers, des te meer geld voor reclamespots. Er zijn commerciële omroepen die er niet voor terugdeinzen om zo grof mogelijk op de beeldbuis te komen. De publieke omroepen kunnen het zich nog nauwelijks permitteren achter te blijven. Ook zij gaan voor de kijkcijfers. De inhoud van de programma’s is niet meer van belang, het moeten publiekstrekkers zijn. Dat betekent: Men moet ‘impact’ maken, shockeren, grenzen overschrijden. Reclamemakers hebben begin jaren ’90 al uitgevonden dat seks in programma’s het beste scoort. In de jaren ’60 was het nieuws voor alle vóórpagina’s toen een Britse mevrouw haar blote borsten voor de camera toonde. De VPRO zond het uit. De meeste kranten spraken er schande van. ‘Maar’, zegt de schrijver van het artikel in *Het Zoeklicht*, ‘sinds die tijd is er veel, héél veel veranderd. De moderne mens werd van geestelijke waarden beroofd en het gevolg ervan is dat uiteindelijk ook de kleren uit gaan.’

Het kan niet gek en niet shockerend genoeg zijn. Alle grenzen moeten worden geslecht. Je vraagt je af of ons volk nog verder kan wegzakken. Programma’s waarop dagelijks een miljoen mensen gespannen zitten te wachten om te zien wie met wie naar bed gaat. Programma’s waar een vrouw publiekelijk zal gaan uitkiezen van welke man ze zwanger zou willen worden. Is het niet veelzeggend dat de cabaretier Youp van ’t Hek, die

niet vies is van het gebruik van schuttingtaal, dit zelfs te gek vond en daarover in *NRC-Handelsblad* onder andere schreef: ‘Het programma is gewoon het zoveelste tussenstation op weg naar de hel. En als we straks kijken naar een euthanasiequiz voor demente bejaarden, dan vind ik het niet raar. Of is de definitieve zelfmoordshow het beste?’ Het lust me niet om verder te citeren. Terug naar de Engelse journalist Malcolm Muggeridge: ‘De tv-kanalen hebben de duivel de grootste gelegenheid geboden sinds Adam en Eva werden verdreven uit de hof van Eden.’

Ja maar, ik ben zelf de baas over de knop. Die vunzige programma’s, daar kijk ik niet naar en daar mogen onze kinderen ook niet naar kijken. Och, is uw bouwterrein al zo leeg, dat u meent in eigen kracht het boze buiten de deur en buiten uw hart te kunnen houden? Laat de duivel toch niet toe het afval en de drek te dumpen op het bouwterrein van uw geest en op dat van uw kinderen. Ik weet een betere raad:

Ik zal, o God, bepeinzen Uwe wet,
In ’t onderzoek van Uw bevelen waken;
Terwijl mijn ziel op Uwe paden let.
In Uw geboôn zal zich mijn geest vermaken,
En, daar ik hulp verwacht op mijn gebed,
Uw heilig Woord vergeten noch verzaken.

(Psalm 119:8)

Als de inhoud van het artikel niet op u van toepassing is, geef het dan maar aan anderen. Misschien kunt u er zelf ook nog wat van gebruiken voor andere dingen in uw leven die de toets van Gods Woord niet kunnen doorstaan. Bijvoorbeeld door ons gebruik van de sociale media eens tegen het licht te houden.